

MERE FORSKELLIG SCENEKUNST – OGSÅ PÅ STORE SCENER

AF KAT. SEKJÆR

I DE KOMMENDE ÅR VIL PROJEKTSTØTTEUDVALGET FOR **SCENEKUNST** ARBEJDE FOR AT FÅ MERE DANS, PERFORMANCE OG NY-CIRKUS UD I HELE LANDET. DER ER BRUG FOR GENRER DER HENVENDER SIG TIL ANDRE OG NYE PUBLIKUMSGRUPPER, FORKLARER UDVALGETS FORMAND LARS SEEBERG.

Projektstøtteudvalget for Scenekunst uddeler fra 2018-2021 tilskud til aktiviteter, der fremmer scenekunst i Danmark. Udvalget, der har siddet i nu et år, består af direktør Lars Seeberg, der er formand for udvalget, instruktør Leiv Arne Kjølmoen, dramatiker Andreas Garfield, koreograf Tina Tarpgaard og teaterleder Marianne Klint.

Fra starten har Projektstøtteudvalget annonceret, at de udover et overordnet fokus på kvalitet, kontinuitet og kontakt prioriterer fire fokusområder, nemlig: Genrediversitet, Det internationale område, Ny scene i København og Kvalitet frem for kvantitet.

For Dansk Artist Forbunds medlemmer har særligt det øgede fokus på genrediversitet interesse. Lars Seeberg fortæller, hvorfor udvalget vil satse på mere mangfoldighed i scenekunsten:

»Det er vigtigt for os, fordi vi synes, det er vigtigt for publikum. Vi støtter en række nycirkus-projekter og dans, De ting, vi støtter, bliver vist på forskellig måde på mindre scener og engang imellem også på turnéer, men en af de ting, vi gerne vil slå et slag for, er, at de gode projekter i højere grad kommer ud til hele landet.«

Lars Seeberg forklarer, at mange scenekunstnere bor i København eller de større byer, fordi det er her, de kan få deres arbejdsliv til at hænge sammen:

»Det er ikke i sig selv et problem, men det er et problem, hvis ikke de selv kommer ud i landet, og hvis ikke deres kunst kommer ud til folk i hele landet.«

Landsdelsscenerne skal inddrages

For at få andre scenekunstgenrer ud i landet mener Lars Seeberg, at det er oplagt at inddrage nogle af de større scener i landet, for eksempel landsdelsscenerne:

»Vi har de tre store landsdelsscener – Århus, Ålborg og Odense – og de har traditionelt set været næsten hundrede procent fokuserede på taletheater. Der synes vi ikke, at de har givet publikum chancen for at se andre genrer i deres regi. Der er selvfølgelig grupper, som gæstespiller der, men vi mener, at flere genrer kunne være repræsenteret på de store scener – både af hensyn til publikum, men også af hensyn til det potentielle publikum,« understreger Lars Seeberg og tilføjer, at han og resten af udvalget mener, at også de store scener har et ansvar for at vise scenekunst, som kan få nye publikumsgrupper i teatrene. Han påpeger imidlertid, at det er langt mere konstruktivt og produktivt at invitere til dialog og samarbejde, end det er at presse noget ned over hovedet på de forskellige teaterledelser:

»Der er en dialog i gang. I april holdt vi en stor konference i Odense med ministeren (kulturministeren, red.), hvor vi inviterede alle aktører fra det frie felt til Det Kongelige Teater. Her diskuterede vi genrediversitet, og det er tydeligt, at der er en åbenhed for det. Der skal bare tages hul på det. Og vi vil lægge os i selen for at holde den dialog i gang.«

Øget samarbejde mellem det frie felt og de større teatre

Lars Seeberg fortæller, at kulturministeren har tilbageført nogle af midlerne fra omprioriteringsbidraget, et beløb på cirka 100 millioner kroner, som skal komme scenekunstmrådet til gode. Heraf kommer en stor del til at gå til Det Kongelige Teater,

men der er afsat en Udviklingspulje på 33 millioner kroner, som vil blive fordelt ud over en årrække:

»Det kommer til at ligge på 12 millioner i 2019, 12 millioner i 2020, 6 millioner i 2021 og 3 millioner i 2022. Det beløb kunne man bruge til blandt andet at få skabt nogle gode eksempler på samarbejder mellem det frie felt og landsdelsscenerne. Vi har tilbudt ministeren, at vi gerne vil administrere midlerne.

Alle genrer skal være til rådighed for publikum

På spørgsmålet om hvad netop genrediversiteten kan bidrage med til dansk scenekunst, svarer Lars Seeberg, at de forskellige scenekunstformer kan formidle på andre måder end tekstbaseret taletheater kan:

»De kan jo vise nogle ting og fortælle historier på en anden måde. På den måde henvender de sig til publikumsgrupper og potentielle publikumsgrupper, som ikke nødvendigvis ville gå ind og se en nyfortolkning af en klassiker eller et stykke ny-skrevet dramatik.«

Selvom han blankt indrømmer, at han selv synes taletheater er fantastisk – og med smil i stemmen tilføjer at alle burde være interesserede i det – er han helt klar over, at der er grupper, der får en meget større oplevelse ud af at se for eksempel en danseforestilling:

»Nogle har jo langt mere lyst til og glæde af at se et kropsligt, visuelt og musikalsk udtryk end en sproglig dialog. Jeg synes, at alle former skal være til rådighed for publikum. Det er vigtigt, og det vil vi arbejde for.«